

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 4T/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121010944
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Pačuta
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7121010944.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Košice I, JUDr. Michal Pačuta na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. januára 2022 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný :
O. H., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W., W. 2

u z n á v a s a v i n n ý m , ž e

- v Košiciach na ulici Karpatskej číslo 2 v byte na 9. poschodí, od doposiaľ presne nezistenej doby najneskôr do konca novembra 2020, cez uzatvorené vchodové dvere a cez stúpačky z toalety slovné napádal susedov, a to tým spôsobom, že im vulgárne nadával a kričal, že ich zabije a dobije, ďalej sa vyhráža, že pustí plyn a celý blok vyhodí do vzduchu a taktiež dňa 06. októbra 2020 v presne nezistenom čase pri vchode do bytového domu v Košiciach na ulici Karpatskej číslo X začal do poškodeného T.. P. T. strkať a vulgárne mu nadávať, čím takýmto konaním vzbudzoval u susedov dôvodnú obavu o ich život a zdravie,

t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

t ý m s p á c h a l

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre účely výkonu trestu súd zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné liečenie psychiatrické ambulantnou formou.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov, prečítaním listinných dôkazov, prečítaním znaleckého posudku, výsluchom znalca, a dospel k záverom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Obvinený na hlavnom pojednávaní dňa 29. novembra 2021 vyhlásil, že je nevinný. K skutku uviedol, že čo sa mu kladie za vinu, čo napadol toho suseda, tak on ho nenapadol. Musel si ho pomýliť, on s nim nemal žiadny konflikt. To vyhrážanie tam nebolo. On to len povedal susedovi, čo býva nad nimi, aby nefajčil na toailete, pri otvorenej stupačke, lebo je tam uzáver plynu a tým ich ohrozoval na živote. On mu len povedal, aby to zatvoril. Nech to neotvára. To je celé. So susedmi nemal žiadne konflikty. On im hovoril len nejaké slabé nadávky, keď sa chytili okolo nejakej maličkosti. K tomu, že mal kričať na susedov, že ich zabije cez stupačky uviedol, že to nemalo byť tak. On len povedal tomu susedovi, nech zavrie tú stupačku, lebo ich zabije, lebo to vybuchne. K užívaniu alkoholu uviedol, že občas si zvykne trošku vypiť pivo. Tvrdý alkohol nepije, ani víno. Momentálne navštevuje aj psychiatra vyše roka, ktorý mu dáva každý mesiac injekciu. Kvôli tomu, aby bol kľudný. Mal totiž určenú diagnózu schizofrenická paranoja a z toho dôvodu užíva injekciu. Dá sa povedať, že je to depo.

Na otázku na základe čoho mu bola zistená diagnóza a na základe čoho sa dal vyšetriť u príslušného lekára uviedol, že diagnóza mu bola zistená nie z jeho vôle. Mama ho dala do nemocnice. Výsledky súčasnej ambulantnej liečby jeho diagnózy sú priaznivé. Je kľudný, pokojný.

Svedok T.. P. T. na hlavnom pojednávaní dňa 29. novembra 2021 uviedol, že ich obžalovaný už roky celý blok obťažuje. Túto situáciu mala riešiť rodina, načo trpezlivo čakali. Nebolo to zo dňa na deň. Komunikovali s rodičmi. Upozorňovali na problém. Tento problém sa neriešil, ale sa stupňovalo. Všetko, čo už vypovedal na polícii: búchanie, klepanie, rušenie nočného kľudu. Vyhrážanie sa stupňovalo, až kým neprišli poprosiť dve susedky s tým, že obžalovaný vyesdáva na chodbe, čaká na nich a potom na nich nadáva. Počká, kým niekto príde do záchodu a potom sa vyhráza, že ich zabije, dobije, vulgárne im nadával, chodil po byte a niekedy celý deň búcha tu a tam. Keď ho obžalovaný stretol, začal do neho strkať a nadávať mu. Tieto konflikty nemieni riešiť fyzickým stretom. Takto sa to nerieši, preto boli ako susedia nútení. Keďže to nevyriešila rodina jedine, čo im ostávalo bolo ísť na políciu, lebo to začalo sklzávať do vyhrážania. Keď to už pristúpilo k vyhrážaniu fyzickým násilím, tak to dali na políciu. To sú pozbierané skutočnosti, ktoré kulminovali a diali sa už roky.

To prvé, že ho zabije dobije, to je pravda. To počul. Vykrikoval to cez stupačky, cez zatvorené dvere. A s tým plynom to sa dopyčul od niektorej zo susediek, nevie presne od ktorej. Boli to opakované vyhrážky, ktoré sa stupňovali. Najprv boli iba T. a vybrané slová ako kokot, vyjebaný. Manželke povedal: „Tvoja matka zdochnutá kurva“. Najprv iba nadával. Potom sa vyhrážal psychicky koho dobije a zabije. Nadávky boli adresované komukolvek. Jeho svokrovi, jeho manželke, hocikomu. V tom prúde slov, keď vrieskal hodinu a viac je ťažké si zapamätať presné slová. Týmto im znemožnil ich právo na kľudné bývanie a ohrozil pocit bezpečia. Niektorá zo susediek hovorila, že kričal cez dvere. On urobil bordel. Susedky sa išli sťažovať k nemu. Išli mu zazvoniť nech niečo nerobí a on im cez zatvorené dvere sa vyhrážal pustením plynu a vyhodením do vzduchu.

Na otázku obhajcu či kontaktoval kvôli vyhrážkam políciu svedok uviedol: Nie, pretože on sa o seba fyzicky nebojí. Je športovec, ale nerieši strety fyzicky. Nikdy to neriešil. Bral to ako bludy. Považuje ho za človeka psychicky chorého, ktorého mali rodičia už dávno liečiť.

Situáciu v posledných mesiacoch opísal, že sa situácia ukludnila. Sprostredkovane sa ku nemu dostalo, že sa obžalovaný začal liečiť, lebo sa zľakol, že sa môže niečo stať.

Svedkyňa T. na hlavnom pojednávaní dňa 29. novembra 2021 uviedla: Jedného dňa dávala kvety z balkóna na chodbu a obžalovaný začal nadávať a kričal, že pustí plyn a tento blok vyletí do vzduchu. A jej praskli nervy a mu vynadala do diablov. Odvtedy ho videla možno raz. Po prečítaní zápisnice o skoršej výpovedi svedkyne T. z prípravného konania na č. I. 34 zo dňa 8.6.2021 trvala na tejto výpovedi a uviedla, že toto obžalovaný povedal. Svedkyňa považovala za možné, že by obžalovaný mohol pustiť plyn a vyhodiť blok do vzduchu. S touto informáciou sa zverila všetkým susedom.

Svedok P. na hlavnom pojednávaní dňa 29. novembra 2021 k skutku v obžalobe uviedol, že ako priamy účastník pri tom nebol. Sú mu tieto okolnosti známe, ale iba ako z počutia od ostatných z bloku. Známe je mu, susedia hovorili, že telefonuje ľuďom na mobily, že chodí ľuďom klopať na dvere, že klepe doma na steny a na radiátor. Hlasnejšie hovorí ostatným, že sú... nechce sa vyjadrovať. Sporadicky sa to opakuje. Nadával susedom cez steny. V rámci dobrých susedských vzťahov to nebolo v poriadku. K časti obžaloby týkajúcej sa vyhrážok obžalovaného, že pustí plyn a vyhodí blok do vzduchu svedok uviedol, že to počul len sprostredkovane, konkrétne mená ľudí nevie, lebo tomu neprikladal nijakú dôležitosť. Nechce si vymýšľať. Presne, čo mu bolo povedané si nespomenie. Ani ktorá suseda ani kedy. Ako prvé si pomyslel, že obžalovaný nie je taký šibnutý, aby to urobil. Má sa veľmi rád.

Na otázku, či bol niekedy svedkom nejakého neštandardného správania u obžalovaného uviedol, že bol. Veľa krát ho jeho mama zavolala, že je pri bloku opitý, či pre neho nejde. Vykrikuje tam, nadáva, rozpráva po rómsky, keď má vypité. Nechcel ísť domov. Jeho rodičia zavolali na neho políciu. Zobrali ho ku výťahovým dverám tam sa príslušník otočil a odišiel a obžalovaný ostal na ňom. Naložil ho do výťahu.

Svedkyňa U. na hlavnom pojednávaní dňa 13. januára 2022 uviedla, čo sa týka vyhrážok ohľadom výbuchu plynu, že počula o tom. Nevie od koho, keďže je to vyše rok stará záležitosť. Sama to na vlastné uši nepočula. Obžalovaný sa vyhrážal jej aj jej manželovi, nech zdochne, cukrovkár a podobne. Z obžalovaného mala obavy, najmä keď bola sama v byte.

Svedkyňa Alexyová na hlavnom pojednávaní dňa 13. januára 2022 uviedla, že čo sa týka plynu, tak to syn kričal na suseda nech neotvára stupačku a nech tam nefajčí, lebo môže vybuchnúť blok alebo vzniknúť požiar. Neexistuje, žeby také niečo dokázal urobiť. Je veľmi pedantný a poriadkumilovný. Má aj chorobu obsedantno -kompulzívnu. Neverí, žeby také niečo dokázal.

Ku konfliktu so svedkyňou T. uviedla, že ten konflikt takpovediac vyvolala. Ona prišla a on zas na chodbe zbieral smietky. Ona mala muškáty na chodbe a on mal takú víziu, že sa môže niečo vznietiť. Tak zazvonila susede a on začal kvôli tým kvetom a povedal, že ide nejaký zápach, či náhodou nemá pustený plyn. A tým to začalo. On sa vtedy vrátil z nemocnice a dali mu príliš silný depot. Ten depot u neho mohol vyvolať aj epileptické záchvaty. Z tých liekov bol taký nadopovaný, po návrate z nemocnice možno preto začal na tú susedku vykrikovať, on dačo vykrikoval na jej manžela, ona na nášho otca a tak si nadávali. Ona potom odišla a asi ho aj potiahla do vnútra, ale nepamätá si presne.

K vzťahu obžalovaného k alkoholu uviedla, že pred rokmi, keď syn zomrel, tak popíjal. Vtedy začal s kamarátmi chodiť vonku. Bolo obdobie, kedy bol 2,5 roka doma. Nikde nechodil ani nepil ani nefajčil. Keď sa vrátil z nemocnice, začal fajčiť a začal popíjať pivo. Doktor povedal, že to môže byť aj kvôli injekciám.

Svedok B. W. na hlavnom pojednávaní dňa 13. januára 2022 uviedol, že s obžalovaným konflikt nemal a o konfliktoch s ostatnými susedmi len počul z občasných poznámok.

Zo záverov znaleckého posudku č. 55/2021 zo dňa 17.05.2021 v spojení s výsluchom znalca na hlavnom pojednávaní dňa 13. januára 2022 vyplynulo, že u obvineného neboli prítomné žiadne príznaky vážnej duševnej poruchy, teda obvinený bol v bezpríznakovom období schizofrénie a obvinený bol v čase spáchania skutku schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania a bol schopný svoje konania ovládať. Znalec odporučil uložiť obvinenému ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, nakoľko obvinený by nemal byť nebezpečný pre spoločnosť pokiaľ je liečený. Obvinený je závislý od alkoholu a v čase opitosti má poruchy správania. Znalec preto odporučil uložiť obvinenému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, a to aj s poukazom na opakované hospitalizácie obvineného na I. Psychiatrickej klinike UNLP v Košiciach. Na svojich záveroch znalec zotrval aj na výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 13. januára 2022.

Z lekárskej správy zo dňa 25.12.2020 č.l. 89 - 90 vyplynulo, že obžalovaný bol hospitalizovaný na I. psychiatrickej klinike UNLP Košice.

Z výpisu z evidencie priestupkov zo dňa 8.6.2021 č. I. 96 vyplynulo, že obžalovaný bol 2x postihnutý v priestupkovom konaní.

Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5T 31/2020 zo dňa 23.7.2020, právoplatným dňa 24.7.2020 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa §360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Prihliadol pritom len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z vykonaného dokazovania, predovšetkým z výpovedí svedkyne T., svedkov T., P. a svedkyne U. mal súd za preukázané, že obžalovaný sa skutku dopustil tak ako je uvedené vo výroku rozsudku, čím naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa §360 ods. 1 Tr. zák. Za najzávažnejšie považuje práve vyhrážky obžalovaného o tom, že pustí plyn a celý blok vyhodí do vzduchu, ktoré potvrdila vo svojej výpovedi p. T. ako očitá svedkyňa, ktorej boli aj tieto vyhrážky adresované. Táto veľmi konkrétna vyhrážka podľa názoru súdu nemohla byť svedkyňou nesprávne pochopená, ako to uvádza obžalovaný, ktorý podľa vlastného vyjadrenia len chcel upozorniť na zápach z jej bytu. Nakoľko sa jedná o úzku komunitu susedov bývajúcich v rovnakom vchode, tieto vyhrážky, svojim charakterom objektívne ohrozujúce bezpečnosť všetkých obyvateľov, sa rozšírili medzi ostatných susedov, ako to vyplynulo z výpovedí svedka T., P., U.. Napokon aj samotná svedkyňa T. uviedla, že sa touto informáciou zverila všetkým susedom. Z výpovede svedka T. taktiež vyplynulo, že sa obvinený mal vyhrážať, že zabije a dobije nielen jeho, ale aj jeho manželku, svokra a ďalšie susedy, a to najčastejšie cez stupačky či cez zavreté dvere. S obžalovaným mal svedok T. aj osobný stret, kedy doňho obžalovaný opitý strkal a vyhrážal sa mu. Súd upravil skutkovú vetu rozsudku oproti podanej obžalobe tak aby vystihovala na hlavnom pojednávaní preukázané skutočnosti za zachovania totožnosti skutku, pre ktorý bola obžaloba podaná. Preto ohraničil skutok časovým údajom koncom novembra 2020, ako to vyplynulo zo zápisnice o výsluchu svedkyne T. zo dňa 8.06.2021 prečítanej na hlavnom pojednávaní dňa 29. novembra 2021.

Výpovede vyššie uvedených svedkov považoval súd za hodnoverné a konzistentné, dostatočne preukazujúce skutkový dej. Vzhľadom na to, že výpovede vyššie uvedených svedkov dostatočne preukazovali žalovaný skutok, súd nepovažoval za potrebné vypočúvať ďalších susedov, ako to navrhovala prokurátorka na hlavnom pojednávaní dňa 13.1.2022, a preto tento návrh prokurátorky odmietol.

Vyjadrenia a výpoveď obžalovaného a svedkyne H. súd vyhodnotil ako účelové, učené v snahe obžalovaného vyhnúť sa trestnému stíhaniu, resp. mu k tomu dopomôcť a nekorešpondujú s výpoveďami ostatných susedov. Tieto výpovede sú niekedy aj vzájomne vnútorne protirečivé, kedy obžalovaný najprv tvrdil vo vlastnej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 29. novembra 2021, že sa so susedmi vôbec nezhovára, potom, že si občas vymenia nejaké nadávky, pričom ich ani nesmeruje na konkrétneho suseda ale napr. na psov (vyjadrenie k výpovedi svedka T.). V rámci jeho vyjadrenia k výpovedi svedkyne U. na hlavnom pojednávaní dňa 13.1.2022 uviedol najprv že dcére svedkyne nikdy nenadával, následne, že ak boli nejaké konflikty s nadávaním, tak len upozorňoval, aby nebúchala s dverami a že tie nadávky mohli vzniknúť aj z toho, že suseda kukučkuje, kto je na chodbe.

Z výpovedí susedov ale nepriamo aj z výpovede samotného obžalovaného a jeho matky jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný má konflikty s mnohými susedmi pretrvávajúce už niekoľko rokov. Intenzita všetkých týchto konfliktov sa samozrejme nedá vyhodnotiť ako trestnoprávne postihnuteľná, no podľa názoru súdu nadávky a agresívne správanie obžalovaného trvajúce už dlhšiu dobu len akcentujú hrozbu vyhrážok a možnosť dôvodnej obavy, ktorá z nich môže vyplynúť. Je pritom bez významu, či k záveru podať trestné oznámenie susedia dospeli na základe vzájomnej dohody, ako to uviedol v rámci výsluchu svedok T. a nie spontánne bezprostredne pociťujúce obavy z vyhrážok obžalovaného. Rovnako je bez významu aj, či sa poškodení skutočne cítili ohrození vyhrážkami obžalovaného, ako to v rámci svojej záverečnej reči namietal obhajca. Podstatné pre naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu je, že správanie obžalovaného, ako bezpochyby konfliktného človeka, a jeho priamy úmysel pôsobiť zastrážujúco prostredníctvom svojich vyhrážok, bolo objektívne spôsobilé navodiť dojem dôvodnej obavy o život a zdravie.

Uvedená skutková podstata vyžaduje situáciu, v ktorej existuje možnosť vzbudenia dôvodnej obavy, netreba, aby táto obava naozaj vznikla. Samotná vyhrážka musí byť mienená vážne, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda, že ju človek chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka. Zároveň úmysel musí smerovať k takému spôsobu vyjadrenia vyhrážky, aby bol spôsobiteľ vyvolať dôvodnú obavu z tejto vyhrážky.

Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Tdo 34/2017 zo dňa 13. júna 2017.

Následkom tohto činu je pôsobenie samotnej vyhrážky, ktorá musí byť vážne mienená z hľadiska jej vyslovenia, príp. z hľadiska spôsobu spáchania trestného činu. Pritom postačí možnosť vzbudenia dôvodnej obavy a netreba, aby táto obava naozaj vznikla. Je pritom irelevantné, že sa poškodený z akýchkoľvek dôvodov prípadne nebojí. Stačí, ak je z vyhrážky jasné, že sa páchatel vyhráža práve takými následkami alebo skutkami, z ktorých by mohli také následky vyplývať. Vyhrážka pritom predstavuje vyjadrenie, že páchatel spôsobí poškodenému nejakú ujmu, pričom túto vyhrážku musí osoba, ktorá je jej príjemcom, dokázať vnímať.

Uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/26/2021 zo dňa 5. mája 2021.

Z hľadiska subjektívnej stránky prečinu § 360 ods. 1 Trestného zákona sa vyžaduje úmyselné zavinenie, pričom postačí aj zavinenie vo forme nepriameho úmyslu. V tomto prípade súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o tom, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Tr. zákona, keďže nepochybne vedel o tom, že svojimi výrokmi môže ohroziť záujem chránený trestným zákonom. K argumentom obhajoby o tom, že obžalovaný mal byť v čase spáchania skutku ovplyvnený duševnou chorobou, a teda, že si nemal byť vedomý protiprávnosti svojho konania súd odkazuje na závery znaleckého posudku č. 55/2021 zo dňa 17.05.2021 vychádzajúce nielen z lekárskej správy z decembra 2020, ale aj z predošlého znaleckého posudku č. 90/2020 vypracovaného znalcom z odvetvia psychiatria. Zo záverov tohto znaleckého posudku (č. 55/2021) v spojení s výsluchom znalca na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplýva, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania a bol schopný svoje konanie ovládať. Tieto závery sú ďalej nepriamo potvrdzované aj samotnou výpoveďou obžalovaného na hlavnom pojednávaní a jeho vyjadreniami k jednotlivým vykonaným dôkazom, v rámci ktorých si obžalovaný detailne a lucidne spomína na incidenty so susedmi, ponúka alternatívnu verziu skutočností v snahe vyvinieť sa, jednoznačne si uvedomujúc protiprávnosť svojho konania. Takto obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

Okrem už vyššie spomínaných obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu sa na vyvodenie trestnej zodpovednosti pri prečine vyžaduje aj naplnenie materiálneho korektívu, ktorý je vyjadrený v ustanovení § 10 ods. 2 Tr. zák. - nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolností za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Materiálny korektív predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov. Jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená na to, aby určité protiprávne konanie (skutok) mohlo byť kvalifikované ako konkrétny prečin, je v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. aj pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska napĺňa znaky skutkovej podstaty nejakého prečinu je vyššia ako nepatrná. V posudzovanom prípade však závažnosť vyhrážok obžalovaného, predovšetkým o tom, že pustí plyn a vyhodí celý blok do vzduchu presahujú nepatrnú závažnosť a svojou podstatou ohrozujú všetkých obyvateľov. Za podstatné súd považoval taktiež okolnosti, za ktorých bol tento prečin spáchaný, a teda niekoľko rokov stupňujúcu sa agresivitu a frustráciu obžalovaného, ktorého konanie po vulgárnych nadávkach naplnilo aj skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5T 31/2020 zo dňa 23.7.2020, právoplatným dňa 24.7.2020. Obžalovaný bol teda len 4 mesiace pred spáchaním prejednávaneho skutku potrestaný za obdobný prečin, pričom ani súdom uložená skúšobná doba podmienenečného odsúdenia ho neodradila od páchania podobného trestného činu. Spáchanie skutku za takýchto okolností a takýmto spôsobom neumožňuje súdu nazerať na jeho závažnosť ako nanajväč nepatrnú.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu súd prihliadol k ustanoveniam § 34 ods. 1, 2, 3, 4 Tr. zákona. V záujme zákonnosti má súdom uložený trest spĺňať podmienku primeranosti, pričom v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch a individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Medzi funkcie trestu patrí aj tzv. generálna prevencia, ktorou úlohou je výchovné pôsobenie trestov na ostatných členov spoločnosti - potenciálnych páchatel'ov, pričom

uložením neprimerane nízkeho trestu, nedochádza k naplneniu funkcie v rozsahu generálnej prevencie a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti. „Zľahčovanie trestnej činnosti“ je v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Súd si uvedomuje, že predmetný trest citeľne zasiahne do jeho súkromného a rodinného života, súd však v tejto súvislosti pripomína definíciu trest uvedenú v ustanovení § 31 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorej je trest ujma na osobnej slobode, majetkových alebo iných právach odsúdeného. Vzhľadom k uvedenému musí byť trest taký, aby citeľne zasiahol obžalovaného a smeroval k tomu, aby viedol riadny život a nedopúšťal sa protiprávneho konania. Pokiaľ by trest vzhľadom na osobu páchatel'a, či okolnosti prípadu nebol dostatočne „tvrdý“, nebol by trestom. Trest, ktorý bol uložený obžalovanému je síce pre obžalovaného citeľný avšak je zákonný ako i spravodlivý.

V zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Poľahčujúcu okolnosť súd nekonštatoval žiadnu. Za priťažujúcu okolnosť považoval súd okolnosť podľa §37 písm. m) Tr. zák., teda, že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Navyše pri obžalovanom sa jedná o recidívu druhovo totožnej trestnej činnosti. V zmysle §38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zákona došlo u obžalovaného k prevahe priťažujúcich okolností, čo má za následok zvýšenie dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu - v tomto prípade teda 4 mesiace až 1 rok. Súd obžalovanému vymeral trest na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby vo výmere 5 mesiacov, a to aj napriek recidíve totožnej trestnej činnosti, spoliehajúc sa na to, že tento trest v spojení s ochranným psychiatrickým liečením ambulantnou formou a ochranným psychiatrickým liečením ústavnou formou, bude mať pozitívny vplyv na ďalšie správanie obžalovaného. Vzhľadom na to, že obžalovaný sa skutku v danej veci dopustil v skúšobnej dobe podmieňačného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5T 31/2020 zo dňa 23.7.2020, právoplatným dňa 24.7.2020 obžalovanému nemohol byť uložený trest odňatia slobody podmieňačne odložený na skúšobnú dobu. Obžalovaný bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym strážením, nakoľko pred spáchaním predmetného skutku nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Súd sa stotožnil aj so závermi znaleckého posudku č. 55/2021 zo dňa 17.05.2021 a preto uložil obvinenému ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Potreba tohto ambulantného liečenia vyplýva aj z výpovede samotného obžalovaného a jeho matky, svedkyne H., ktorí zhodne tvrdia, že odkedy sa obžalovaný lieči, je výrazne pokojnejší a nedochádza už k tak častým susedským sporom.

Rovnako sa súd stotožnil aj so závermi znaleckého posudku ohľadom uloženia ochranné protialkoholického liečenia ústavnou formou. Z prečítaných listinných dôkazov - lekárska správa na č.l. 89-90, ale aj z výpovedí viacerých svedkov (napr. svedka P.) je zrejmé, že u obžalovaného dochádza k častému abúzu alkoholu, ktorý potom vedie k agresívnemu správaniu. Potreba protialkoholického liečenia je výrazne akcentovaná aj samotným prístupom obžalovaného k svojej závislosti od alkoholu, ktorým ho výrazne bagatelizuje a odmieta nevyhnutnosť svojho liečenia, ako to napr. vyplynulo aj z jeho vyjadrenia k výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní dňa 13.1.2022 kedy uviedol, že nechápe, ako sa dá na základe pár pobytov na psychiatrii, kde bol kvôli alkoholu, povedať, že je závislý od alkoholu.

Súd je toho názoru, že uvedený trest splní svoj represívny i preventívny účel, tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie, je trestom zákonným, plne v súlade so zásadou proporcionality trestu a dostatočným spôsobom odráža závažnosť protiprávneho konania obžalovaného.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V súlade s vyššie citovaným ustanovením výmera trestu odňatia slobody päť mesiacov nepodmieňačne v spojení s ochranným psychiatrickým liečením ambulantnou formou a ochranným protialkoholickým liečením ústavnou formou splní nielen preventívny účel trestu, ale najmä represívny a korekčný účel, zabezpečí nápravu obžalovaného a zabráni mu v páchaní trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice I.

Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)